

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja krakowska.

Rękopis Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, sygn. Oss. 832/I, k. 2ra–2rb

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 41 [Gn. 40]

[41] LXI. De bonis conquestione.

Conqueritur vir super alterum pro bonis, quod sua sit vera hereditas, et quod ille veniet cum iniuria, et sua vera sit successio a suo patre, vel ab alio amico suo, a suo predecessore, et si ille compareat super quem querimonia fuerit proposita, et dicet se habere bonorum defensorem [^a] zachoczcza vel warmana, et bona possidet pacifice et quiete, [anno] et die, contradiccione qualibet non obstante et est iuste ac recte et rite meum predium censuale, ipsum oportet censuale suum nominare, et ad di/k. 2rb/es statuere, et cum defensore conservabit bona sua, si defensio fuerit, ut iuris, a deffensore. Si autem sibi defectus fuerit in defensore, alter conservat suam legalem proprietatem, in bonis eisdem, quia quivis homo conservat suam innatam hereditatem, facilius quam alter emptam proprietatem vel obligatam, aut predium censuale.

^a bliżej nieokreślony znak, zapewne celem wskazania następujących wyrazów w języku polskim

[hasła: skarga, nieruchomości, dziedzictwo, spadek, ojciec, krewny po mieczu, spadkodawca, spokojne posiadanie, świadek, rok i jeden dzień, termin, prawo naturalne]